

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΘΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΗ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙΛΑΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΛΕΣ
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν..... » » 15
» τῶν κκ. Φοιτητῶν..... » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περίπτωσης νοτιαίας παραλύσεως καὶ θεραπεία αὐτῆς, ὑπὸ Ἄνδρ. Π. Σιτοπούλου (ἐν Σήμῃ). — Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη. (Συνέχεια). — Περί τῶν αἰτίων τῆς στειρώσεως παρὰ τῷ ἀνθρώπινῳ γένει, ὑπὸ ὑπὸ Ε. Φοντάνα (ἱατροῦ ἐν Παρισίοις). — Περί τινων οὐχὶ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν θεραπευτικὴν εἰσαχθέντων φαρμάκων, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίνῃ) (Συνέχ.). — Θεϊκὴ σπαρτείνη. — Εἰδοποιήσεις. — Διορθώσεις παραγραμμάτων. — Βιβλ. δελτίον.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΝΟΤΙΑΙΑΣ ΠΑΡΑΛΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ.

ὑπὸ ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΣΙΤΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Σήμῃ).

Βασιλεὺς Χ. Σ., ἐκ Μάκρης τῆς Λυκίας, ἔτων 18, οὐδενὸς ἐπαγγέλματος, σφόδρα ἀναγιστῆς, οὐδέποτε νοσήσας, λίαν δ' ἀναίματος καὶ ἐγγυῆς ὡς καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

Τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 1884 μετὰ δίκωρον ἰδοιορίαν, καθ' ἣν ἐξετέθη κατ' οὐδριν εἰς ψυχρὸν ἐπὶ ὄροπεδίου βεθμα ἀέρος, ἐν ταυτῷ δ' ἐπιεν ἀκοῦσαν πρῶτοντα ψυχρατῆτος πηγαίου ὕδατος, ἠθιζήθη ἑαυτὸν λίαν κεκμηκότα, καὶ δυσκινήσιαν κατὰ τὰ κάτω ἀκρα, πρὸς δὲ καὶ πόνους σφοδροῦς κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν μυῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐλάττωσιν τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς.

Ἐκ πάντων τούτων ἐδέητε νὰ κατακλιθῆ, τῆς δυσκινήσεως εἰς ἐντελὴ παράλυσιν προχωρήτης, κατ' ἀντίστροφον δὲ λόγον, τῆς νευρικής ὑπερκινησίας ἕως τοῦ ἀφορήτου ἀφιχθείτης.

Παροῦσα κατάστασις.

7. Ὀβρ. 1884. Ὁ πάσχων κεντα ὑπτιος, ἀδυνατεῖ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν τῶν κνημῶν πρὸς τοὺς μηρούς, ἀπύρετος, σφύξεις 120, γλώσσῃ παχύλευκον ἐπίχρισμα φέρουσα, ὄρεξις μετρία, οὐδεμία διαταραχὴ ἀπὸ τε τῆς κύστεως καὶ τοῦ ἀπευδυμένου, ἀφραξία, πρὸς δὲ ἔντονα ἀλλαγὴ κατὰ τὴν τῶν μυϊκῶν δεκτικῶν διαδρομῆν, τόσον ἰσχυρὰ ὥστε νὰ προξενῶσιν ἀπνίαν.

Εἰς τοιαύτην κατὰστασιν εὐρόντες τὸν ἀσθενῆ, ἐπέκρινον νὰ πολεμήσωμεν ἐν πρώτοις τὴν ὑπερκινησίαν, ἵνα ἄρωμεν σπουδαῖον πρὸς ὕπνον κάλυμα, ἀνακουφίσωμεν δ' οὕτω τὸν πάσχοντα, εἰ καὶ διὰ τούτου ἐφοβοῦμεθα δεινῶσιν τῆς παραλύσεως· προέβημεν λοιπὸν εἰς τὴν χρῆσιν θερμῶν θειούχων λουτρῶν.

Ὅντως δὲ μετὰ τριήμερον χρῆσιν αὐτῶν, ἀνὰ ἓν δι' ἡμέρας, ἐθεραπεύθησαν μὲν οἱ μυῖκοι δευκτικῶς, ἐπετάθη δὲ τοσοῦτον ἡ παράλυσις, ὥστε ὁ πάσχων ὑπτιος πάντοτε διατελῶν ἠδυνατεῖ καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὰ κάτω ἄκρα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφραξία τελεία κατέστη, αἱ δὲ σφύξεις ἀνὰρῆμοι, ἐξ οὗ δὴλον ὅτι τῆς παραλύσεως μετέχον καὶ οἱ φωνητικοὶ σύνδεσμοι, καὶ τὸ ρυθμιστικὸν τῆς καρδίας νεῦρον.

10. Ὀβρ. 1884. Διεκόψωμεν τὰ θερμὰ, καὶ ὑπεβλάωμεν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὴν διὰ ψυχρῶν κατακρουσιμῶν θεραπείαν, ἀπαξ μὲν ἐν ἀρχῇ, κατόπιν δὲ δις τῆς ἡμέρας.

Σὺν τῇ διὰ ψυχρῶν θεραπείῃ, ἀνεγράψωμεν ἐσωτερικῶς τὴν καθαρὰν στρυχνίνην 0,01 δι' ἡμέρας, ἣν πολλάκις διεκόψωμεν ἀναφαινομένου σιμείων κορεσμοῦ.

Ἄλλ' ἵνα μὴ φανῶμεν ὅτι παρεμελοῦμεν τὰ κάτω ἄκρα, δι' ἃ παρεπονείτο ἡμῖν ὁ πάσχων, ἀνεγράψωμεν ni aliquid fieri videatur ἀλοιφὴν στρυχνίνης.

Ἡ θεραπεία αὕτη ἠκολούθησε μέχρι τῆς 21 Νοεμβρ. 1884 ἀνεῖ ἐπιστητῆς βελτιώσεως, ὁπότε προσεκλήθη ἰατρικὸν συμβούλιον, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος τῆς Αὐστριακῆς Φρεγάτας «Ραδέσκη» οἱ ἰατροὶ, οἵτινες, συμφωνήσαντες εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν παρεδέχθησαν, καὶ τὴν ἐξέκολλούθησιν αὐτῆς.

1. 10βρ. 1884 Αἱ κνήμη κινεῖται ὀλίγον πρὸς τοὺς μηρούς, ἡ ἀφραξία ὑποχωρεῖ, αἱ σφύξεις καθίστανται ἀραιότεραι.

Διὰ τῆς ἄνω θεραπείας, παρακαθεύτης ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καθ' ὅς καταναλώθησαν 0,4 decigr. στρυχνίνης ἐσωτερικῶς, ἐπῆλθε τελεία ὑγεία, ἥτοι ἀνάκτησις ἢ ἀποκατάστασις τῆς φυσιολογικῆς λειτουργίας τῶν νεύρων,

καθ' ἣν ἡ μὲν φωνὴ ἐπανήλθεν, αἱ δὲ σφύξεις ἐγένοντο φυσιολογικαί, καὶ τὸ βᾶδισμα σταθερὸν.

Ἀναλύοντες τὴν περίπτωσιν ταύτην, παρατηροῦμεν ἐν πρώτοις ὅτι μία αἰτία ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ὀργανισμοῦ δύο ἀντίθετα ἀποτελέσματα, ἥτοι τὸ μὲν ἄρσιν ἐξ ὀρισμένων ὀργάνων τῆς κινητηρίου τῶν νεύρων λειτουργίας, τὸ δὲ αὐξήσιν τῆς κινήτικότητος αὐτῶν. Τίτι τρόπος; Μήπως ἡ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κινητικῶν νεύρων λειτουργία, μετεβιβάσθη τροποποιηθεῖσα ὡς ἀλθισίς εἰς τὰ κινήτικὰ νεῦρα, ἐκ δὲ τῆς προσθήκης ταύτης ἐπῆλθεν ἡ ὑπερκινησία;

Καὶ δικαί ἡ παράλυσις ἐκλῶ κατ' ἐκλογὴν τὰ κάτω ἄκρα, τοὺς φωνητικοὺς σύνδεσμοις, καὶ τὸ ρυθμιστικὸν τῆς καρδίας νεῦρον, ὄργανα δηλ. πόρρω ἀλλήλοις κείμενα, ἀφῆκε δὲ ἀνεπιρέαστα πλησιέστερα ὄργανα, οἷα τὴν οὐροδόχον κύστιν καὶ τὸ ἀπευδυμένον;

**ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠὶ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ.**

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια. ἴσα σελ. 177)

Πρώτη σειρά γεγονότων τῆς πειραματικῆς φυματιώσεως.—Τῆ 5 Ἰανουαρίου τοῦ 1883 ὁ κ. Landouzy εἶχεν ἐν τῇ κλινικῇ του εἰς τὸ νοσοκομεῖον Tenon ἔμβριον 7 μηνῶν περίπου, γεννηθὲν δι' αὐτομάτου προύρου τοκετοῦ ἐκ μητρὸς φθισικῆς προεχωρηκυίας, ἥτις ἐτελεύτησε μεθ' ἡμέρας τινος. Τὸ ἔμβριον γεννηθὲν κατὰ τὴν 11 ὥραν τῆς πρωίας, ἀπέθανε τὴν 5ην ὥραν τῆς ἐσπέρας, τὴν δ' ἐπαύριον μετεκομίσθη εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς κλινικῆς τῶν νόσων τῶν παιδίων, ἐνθα ἐγένετο ἡ νεκροτομὴ μετὰ φροντίδος ἐκτάκτου. Ἄπαντα τὰ σπλάγχνα τοῦ παιδὸς τούτου, ὅλοι ἐν γένει οἱ ἴστοι αὐτοῦ εὐρέθησαν ὑγιεῖς, καὶ ὀλοκληρῶν ὑγιεῖς. Ἐν τούτοις ἔλαβον οἱ κ.κ. Landouzy καὶ Martin μικρὸν τι τεμάχιον πνεύμονος ἐκ τοῦ κέντρου λοβοῦ τινος, καὶ διὰ προσοχῆς μεγίστης ὡς πρὸς τὰς ἀντισηπτικὰς προφυλάξεις, εἰσήγαγον αὐτὸ εἰς τὸ περιτόναιον Ἰνδοχοίρου· μετὰ 4 καὶ ½ μῆνας τὸ ζῶον τοῦτο ἔθανεν ἐκ φθίσεως, ἡ δὲ νεκροτομὴ ἀπέδειξεν ἐκδηλὸν φυματίωσιν. Μετὰ τοῦτο ἔλαβον τεμάχιον βρογχικοῦ γαγγλίου τοῦ Ἰνδοχοίρου τούτου καὶ τὸ εἰσήγαγον εἰς τὸ περιτόναιον δευτέρου Ἰνδοχοίρου, ὅστις θνήκει ὁμοίως τῇ 30 Ἰουλίου 1883 ἐκ καθολικῆς φθίσεως· μικρὸν τεμάχιον τοῦ πνεύμονος ἐχρησίμευσεν εἰς

ένοφθαλμισιν τρίτου Ινδοχίρου, όστις θνήσκει τῇ 22 Αύγουστου ἐκ φυματιώσεως γενικῆς. Τέταρτος τέλος Ινδοχίρος ένοφθαλμισθείς διὰ προέκτων του τρίτου, έθανε μετὰ 5 εβδομάδας ἐκ διαχύτου φυματιώσεως.

Δευτέρα σειρά γεγονότων τῆς πειραματικῆς φυματιώσεως.— Τῇ 19 Ιουνίου 1883, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Buihauil έθανεν ἐκ πνευμοκαρυγγαίας φθίσεως γυνή 24 ἐτῶν, ἡ γυνή αὕτη, ἥτις πρὸ τριετίας ἐγέννησε τέκνον ἐπὶ τοῦ παρόντος εὖ πάνυ έχον, έθανεν έγκυος πέντε μηνῶν. Ἐν τῇ νεκροτομῇ ἐν μὲν τῇ γυναικί εύρέθησαν αἱ τυπικαί τῆς φυματιώσεως ἀλλοιώσεις, ἐν δὲ τῇ μήτρᾳ ἐνείχετο έμβρυον περίπου πεντάμηνον. Τὸ έμβρυον τοῦτο, ὁ μητρικός πλακοῦς καὶ ἐν τεμάχιον πνεύμονος τῆς μητρός μετανήχθησαν παραυτίκα εἰς τὸ έργαστήριον τῆς κλινικῆς τῶν παιδικῶν νόσων, ἐνθα ἐνηργήθησαν εὐθὺς ένοφθαλμισμοί.

Ἐν μικρὸν τεμάχιον πνεύμονος τῆς μητρός ένοφθαλμισθῆ ἐν τῷ περιτοναίῳ πρώτου Ινδοχίρου. Τεμάχιόν τι πλακοῦντος (ἔψευς ὑγιούς) ένοφθαλμισθῆ ἐν τῷ περιτοναίῳ δευτέρου Ινδοχίρου· τὸ έμβρυον τέλος έχρησίμευσεν εἰς ένοφθαλμισιν 4 Ινδοχίρων (τὰ ὄργανα τοῦ έμβρύου τὰ ένοφθαλμισθέντα ἦσαν, περικαρδιακός ὄρρος μεμιγμένος αἷματι καὶ ἀλκυτοῦχῳ ὕδατι ὡς 12 πρὸς 1000, τεμάχιον πνεύμονος μήπω ἀναπνεύσαντος βεβαίως, τεμάχια ἥπατος καὶ έγκεφαλικῆς οὐσίας· σύμψασαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἀσηπτικαὶ προφυλάξεις ἐλήφθησαν, οἱ δ' ένοφθαλμισμοί ἐγένοντο ἐπίσης εἰς τὸ περιτόναιον τῶν Ινδοχίρων· τὰ κατὰ τὰς έγχειρήσεις χρησιμεύσαντα έργαλεῖα ἦσαν πεπαρασκευασμένα μέχρις έρωθρῶς).

Ἰδοῦ παῖα ἦσαν τ' ἀποτελέσματα τῶν ένοφθαλμισεων τούτων μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ διατριβὴ τῶν δύο έρευνητῶν.

Ὁ Ινδοχίρος ἀριθμὸς 1, ένοφθαλμισθείς διὰ τοῦ πνεύμονος τῆς μητρός, έθανε μετὰ 40 ἡμέρας ἐκ φυματιώσεως. Ὁ Ινδοχίρος ἀριθ. 2, ὁ ένοφθαλμισθείς διὰ τοῦ πλακοῦντος, έθανεν ὁμοίως μετὰ 40 ἡμέρας ἐν πλήρει φθισικῇ ἐπεξεργασίᾳ. Ἐν βρογχικὸν γάγγλιον τοῦ Ινδοχίρου ἀριθμὸς 2, ένοφθαλμισθὲν εἰς έτερον Ινδοχίρον νέον, γεννᾷ φυματίωσιν, ἐξ ἧς θνήσκει ὁ τελευταῖος.

Ὁ Ινδοχίρος ἀριθ. 3, ὁ ένοφθαλμισθείς διὰ μίγματος αἵματος καρδιακοῦ καὶ ὑγροῦ περικαρδιακοῦ τοῦ έμβρύου τοῦ ὑγιούς, δίδει μετὰ δέμηνον γενικὴν φυματίωσιν. Τέλος οἱ Ινδοχίροι ἀριθ. 4, 5 καὶ 6 ζῶν ἐτι μέχρι τῆς 10 Δεκεμβρίου 1884, ἡμέρας καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ πραγματεία τῶν κ.κ. Landouzy καὶ Martin. Κατ' αὐτοὺς βεβαίως θὰ θάνωσιν ἐκ φυματιώσεως τὰ ζῶα ταῦτα, πλὴν ἴσως ἐκ φθίσεως με κλινικῆν πορείαν βραδυτέραν. Τῇ 27 Νοεμβρίου ὁμοῦ 1883 έθυσιάσθη ὁ Ινδοχίρος ἀριθμὸς 5 ένοφθαλμισθείς διὰ τοῦ ἥπατος, εύρέθησαν δ' ἐν τῇ ζωοτομῇ φυματιώδη δέξια ἐν τῷ ἀριστερῷ πνεύμονι καὶ τῷ περιτοναίῳ. Τοῦ ζῶου δὲ τούτου ὄντος ὀήλεος, εύρέθησαν δύο έμβρυα 15 ἔω; 20 ἡμερῶν

εἰς τὸ ἀριστερὸν μητρικὸν κέρας. Ἰσοθὸν αἵματος ἐκ τῆς καρδίας τῶν έμβρυῶν τούτων ένοφθαλμισθῆ εἰς έτερον Ινδοχίρον (περιτόναιον), πλὴν τὸ ἀποτέλεσμα διατελεῖ ἐτι άγνωστον.

Φυματίωσις δι' ένοφθαλμισεων σπέρματος.— Τῇ 17 Αύγουστου 1883 οἱ αὐτοὶ πειραματισταί, ἐν τῇ νεκροτομῇ Ινδοχίρου τινος, εύρον έκδηλον φυματίωσιν, πλὴν οἱ ὄρχεις ἦσαν ὑγιεῖς. Ἀφῆσαν τὸν ἀριστερὸν ὄρχιν καὶ εκθλίψαντες πασόν τι τοῦ κεντρικοῦ πολφου, τὸ ένοφθαλμισαν ἀμέσως ἐν τῷ περιτοναίῳ Ινδοχίρου ἐφήβου. Μετὰ 68 ἡμέρας, τὸ ζῶον τοῦτο έθανεν αὐτομάτως, εύρέθη δ' ἐν τῇ νεκροτομῇ φυματίωσις καθολική.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, 17 Αύγουστου, ἐλήφθη ποσὸν καθαροῦ σπέρματος ἐκ τῶν σπερματοθηκῶν τοῦ αὐτοῦ Ινδοχίρου (οὔτινος μέρος τοῦ πολφου τοῦ ὄρχεως— σπερμογόνα κύτταρα, λέμφορ καὶ αἷμα— ένοφθαλμισθῆ ὡς ἀνω ἐλέχθη εἰς Ινδοχίρον ἐφήβου) καὶ ένοφθαλμισθῆ εἰς τὸ περιτόναιον Ινδοχίρου τινος· τὸ ζῶον τοῦτο έθανε τῇ 10 Νοεμβρίου, ἐν δὲ τῇ νεκροτομῇ εύρέθησαν ἦπαρ, σπλῆν, έντερα παχέα έμπλεα φυματιῶδῶν ὀζιδίων.

Ἐπανάληψις τοῦ αὐτοῦ πειράματος ἐστέφθη ὑπὸ θετικοῦ ἀποταλέσματος. Τί αἱ έρευναι αὗται δηλοῦσιν; Ὑποστημαίνουσι νομίζομεν ἀδιστακτικῶς ὅτι παραπλεύρως τῆς κληρονομίας τοῦ ἐδάφους ὑπάρχει θέσις διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ σπόρου. Ἀποδεικνύουσι ὅτι δύναται τις νὰ γεννηθῆ φυματιώδης, ὅπως δύναται νὰ γεννηθῆ συμυλιδικός. Ἐφ' ὅντι τινὰ τέκνα γεννῶνται ρυμιτιώδη, έτερα τοῦναντίον ρυμιτιώσιμα· τὰ πρῶτα έλαβον ὡς δικαίωμα κληρονομικὸν τὸν σπόρον, ἐνῶ τὰ δεύτερα εκληρονόμησαν καθαρῶς καὶ ἀπλῶς τὸ έδαφος, ἐφ' οὗ εἰς δεδομένον χρόνον θὰ βλαστήσῃ καὶ ἀναπτυχθῆ φυματιώδης σπόρος μεταφρομένος εἰς τὴν λιπαρὰν ταύτην γυν διὰ τινος τῶν τρόπων καὶ ἐδῶν τῆς μόλυνσεως.

Τὰ πειράματα τῶν Landouzy καὶ Martin ἀποδεικνύουσι ὅτι καὶ ἐπ' ἀπουσίᾳ παντὸς ὄρατοῦ φυματίου τῶν ἰστών ὀργανισμοῦ τινος γεννηθέντος ἐκ φθισικῶν γονέων, εἶναι ὁμοῦ οἱ ἴστοι ἐν τούτοις φυματιώδεις καθ' έαυτοὺς, διότι ἐγκλειουσιν αὐτὸ τὸ σπέρμα τῆς φθίσεως καὶ κτῶνται τὴν ιδιότητα τοῦ προκαλεῖν τὴν φυματίωσιν δι' ένοφθαλμισεως εἰς έτέρους ὀργανισμούς. Περὶ ἀνευρέσεως τῶν εἰδικῶν βακτηρίων εἴτε ἐν τοῖς ἰστοῖς αἴτινες έχρησίμευσαν εἰς τὸν ένοφθαλμισμόν, εἴτε ἐν ταῖς ἀλλοιώσεσι ταῖς προκύψασιν ἐκ τοῦ ένοφθαλμισμοῦ, οὐδεὶς γίγνεται λόγος.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΩ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩ ΓΕΝΕΙ.

ὁ δὲ Ε. ΦΟΝΤΑΝΑ. Ἴατρὸς (ἐν Παρισίοις).

(Ἐκ τῆς κλινικῆς μαιευτικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Ραϊσί).

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνήκει ἀποκλειστικῶς τῇ ἰδιωτικῇ πελατείᾳ, αὐτῇ καὶ μόνῃ καὶ οὐχὶ τῶ Νομοταμίᾳ δύνανται νὰ παρέξῃ κατ' ἐκάστην οὐκ ὀλίγην ὕλην πρὸς μελέτην καὶ ἐξιχνίαν τοῦ σπουδαίου ἔργου καὶ ἐπιφελοῦς τούτου ζητήματος ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς καὶ κοινωνικῆς ἑποψίης. Ἀναλαμβάνων δὲ τὴν δημοσίευσιν διὰ βραχέων ἐπιμένον, τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πεπειραμένου καὶ σοφοῦ καθηγητοῦ τῆς Μαιευτικῆς κ. Ραϊσί, φρονῶ τὸ ζήτημα σπουδαῖον καὶ ἀντιζῆλον τῆς προσοχῆς καὶ περικιτέρω μελέτης τῶν φίλων συναδέλφων.

Καὶ πράγματι οὐχὶ σπάνια τυγχάνει νὰ συμβουλευώμεθα ἰδιαιτέρως πρὸ ἐνός ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων περὶ τῶν αἰτίων τῆς στειρώσεως καὶ τῆς ἄρτεως τοῦ κωλύματος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφιστάμενον καὶ ἀπὸ τοῦ γάμου χρονολογουμένου.

Ποῖα τὰ αἴτια; Ἐνταῦθα δὲν γίνεται λόγος περὶ τῶν ἀπολύτως ἐκείνων στειρώσεων, αἵτινες ἀγνωρίζουσι ὡς αἴτιον τὴν ἔλλειψιν τῆς μήτρας ἢ τοῦ κολοῦ, ἀλλὰ περὶ ἐκείνων μόνον ὧν τὸ αἴτιον δι' ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως δύναμεθα ν' ἀνακλύψωμεν καὶ διὰ μεθοδικῆς θεραπευτικῆς νὰ θεραπεύσωμεν. Ἐνωστὸν ὅτι ἡ γονιμοποίησις γίνεται διὰ τῆς συναντήσεως δύο στοιχείων τοῦ θήλειου καὶ τοῦ ἀρρενοῦ, ἢτοι τοῦ ὄντιον καὶ τῶν σπερματοζωϊρίων, ἀγνωστὸν ἔτι ἂν αὕτη γίνεται ἐν τῇ μήτρᾳ, κατ' ἀποθήκην, ἢ κατ' ἀλλοίωσιν, ὅτι ἐνδικαίως ἔμειν κλινικῶς νὰ μάθωμεν εἰ αἰ, ὅτι τὰ αἴτια τῆς στειρώσεως ἀποδοτέα εἰς ἀμφότερα τὰ φύλα κατ' ἀναλογίαν παρὰ μὲν τῆς γυναικὸς πρὸς 80 0/0, παρὰ δὲ τῶ ἀνδρὸς πρὸς 20 0/0. Ὅθεν καὶ τὴν μείζονα προσοχὴν καὶ ἐξέτασιν κατὰ πρῶτον δέον νὰ ἀτελείωμεν πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐκ ταύτης τῆς ἐξετάσεως ν' ἀρχώμεθα.

α'. — Καὶ ἐν πρώτοις δέον νὰ μάθωμεν ἔάν ἡ ἔμμηνος ῥύσις ὑπῆρξε τακτικὴ πρὸ καὶ μετὰ τὸν γάμον, ἐάν αὕτη προηγήται ἢ καθυστερεῖ τῆς κατὰ φύσιν ἐμφανίσεως τῆς, ὡς ἡ προήγητις ἐν γένει τοικαίρεται μείζονα ζωτικότητι τῆς φυσιολογικῆς ταύτης λειτουργίας, καὶ παρέχει κατὰ συνέπειαν εὐρωτώτερου ὄρου; καλλιέργειαι εἰς γονιμοποίησιν τῶν δύο στοιχείων, καθότιον ὡς γνωστὸν ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐμμένων καὶ ἡ παρουσίαι τοῦ ὄντιον παρίσταται ὡς αἴτιον πρὸς ἀποτέλεσμα.

β'. — Δεύτερον ζήτημα πρὸς ἐξέτασιν καὶ τὸ ὅποιον ὀφείλομεν λεπτομερῶς νὰ ἐξακριβώσωμεν ὡς τὸ κρινότερον παρὰ ταῖς στειρῆς ἀναλογουμένων ταῖς λοιπῆς πρὸς 12 τοῖς 20 εἶναι, ἐάν ἡ γυνὴ πάσχει λευκορροίαν. Ἐκ ταύτης αἰ μὲν πάσχουσι ῥύσιν τοιαύτην ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἀναγκάζονται νὰ φέρωσι ἰσοδύναμον σπληνίον οἶον παρὰ τῆ συνήθει ἐμμηνορροίας, αἰ δὲ οὐδὲν ἕτερον παρουσιάζουσι εἰμὴ ἐκ διαλειμμάτων μικρὸν ποσὸν πεποικνωμένης βλέννης δίκην μοτοῦ (bouclion) ἐμφράττοντος τὸ στόμιον τῆς μήτρας, καὶ λίαν δυσκόλως ἀποτπώμενον.

γ'. — Τρίτον ζήτημα εἰς ἐξέτασιν ἔχομεν τὴν στένωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου, τὸ ὅποιον δύναται ἐνίοτε νὰ περιέλθῃ εἰς τοιαύτην βλάβην ὡστε μάλιστα τὴν αἰσθητὴν ἰσπίδα τριχὸς νὰ ἐπιτρέψῃ, παρουσιάζον ἄλλοτε ἄλλο τὸ σχῆμα, ὅτε μὲν κωνικὸν καὶ αἰχμηρὸν, ὅτε καὶ ἐπιμηκέστερον καθίσταται, ὅτε δὲ προαιθούμενον πρὸς τὸ ἐνδον σχηματίζει κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν μικρὰν κοιλίτητα καθιστῶν οὕτω τὴν εἴσοδον τοῦ σπερματικοῦ ὕγρου εὐχερύτερον ἢ εἰς τὴν πρῶτην μορφήν.

δ'. — Ὡς τελευταῖον τέλος αἴτιον στειρώσεως παρὰ γυναικί, ἀναφέρωμεν τὰς παρεκλίσεις τῆς μήτρας. Εἰς τοιαύτας ἀνάγονται αἱ κλίσεις (Versions) καὶ αἱ κάμψεις (Flexions). Ἐκ τούτων αἰ μὲν κάμψεις καὶ τοὶ φέρονται βραχύτερον τὴν πρόγνωσιν ὡς παθήσεις δευτεροπαθεῖς τῆς μήτρας, οὐχ ἦτοσαν αἰ παρὰ φύσιν κλίσεις ἰδίως τῆς μήτρας. ἀποτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον κώλυμα εἰς τὴν τεκνογονίαν. Ὡς γνωστὸν αἰ παρεκλίσεις τῆς μήτρας (deviations) διακρίνονται εἰς προσθίας, ὀπισθίας καὶ πλαγίαις, ἀλλ' ἢ προσκλίμαται εἰς τὴν γονιμοποίησιν παρέχουσαι, ἐνῶ σπουδαιότερα καὶ βραχύτερα νοσήματα, ὅσοι δὲ καρκίνος, καὶ οἱ ἰνώδεις ὄγκοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς γονιμοποιήσεως μικρὰν σημασίαν φέρουσι.

Ὡς αἴτια στειρώσεως παρ' ἀνδράτιν εἶναι, α' — ἡ ἔλλειψις τῶν σπερματοζωϊρίων, οἱ τοιοῦτοι δὲν στεροῦνται τῆς γενετησίου ὀρμῆς καὶ ἐκπληροῦσι φυσιολογικῶς τὴν γενετησίου λειτουργίαν, ἀλλ' οὐδὲν ἀποδίδουσι, στεροῦνται τῶν ζωτικῶν στοιχείων ἢτοι τῶν σπερματοζωϊρίων, ἐὰν δὲ ἐξετάσωμεν τούτους λεπτομερέστερον θέλωμεν ἀνεῦρει ὅτι κατὰ καιρὸς ἔπαθον βλενωρροϊκῆς ὀρχίτιδας, ἢ καὶ ἕτερα παραπλήσια νοσήματα, ὧν τὰ ἕγη εὐκόλως ἀνευρίσκουσι. Ἄλλοι τ' ἀνάπαλιν παρουσιάζουσι μόνον πληθὺν σπερματοζωϊρίων ἀνευ ὕγρου, δυνάμενοι νὰ παραβλάσωμεν ταῦτα εἰς πέλαγος πλήρες ἰχθυῶν ἀνευ ὕδατος. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων δύναμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν πλείπτας ὅσας τὰς ποικιλίας, καὶ α'. — οἱ γέροντες ἔχουσι σπερματοζωϊρία μικρότερα τὴν δίκην, ἀνευ ζωτικότητος καὶ ἐνεργείας στερούμενα οὕτω τῶν πρὸς γονιμοποίησιν ὄρων. Τοιαῦτα ἀθηνῆ σπερματοζωϊρία παρατηροῦμεν ὡσπύτως παρὰ τοῖς νέοις τὴν ἡλικίαν ὁσάκις οὗτοι ὑπέστησαν προγενεστέρας ὀρχίτιδας, ἢ καὶ ἕτερα γενεκά νοσήματα, αἵτινα ἐξήντησαν τὸν

όργανισμόν, παρά νέοις οΐτινες άνευ φειδοϋ έθυσαν εις Βάκχον και Άφροδίτην, και ών τά σπερματοζωάρια φέρουσι τήν καχεκτικήν τών γερόντων ύψιν, στερουμένην ζωτικότητος και ένεργητικότητος και έν γένει τών πρώτων γονιμοποίησιν προσόντων.

Και τοι δέν δυνάμεθα έτι ούδέν όριστικώς ν' άποφανθώμεν περί τών νοσημάτων του ώαρίου, εξ άναλογίας κρίνοντας δέν έπείλωμεν νά άποδώσωμεν εις ταύτα ώσούτως ύδιά τινα νοσήματα, καθιστώντα ταύτα άγονα και' έν τρόπον και τά σπερματοζωάρια; Ζήτημα μέλλοντος τδ όποιον δεΐται μελέτης και διαφωτίσεως.

Βλώμεν νθι ει; τδ κεφάλαιον τής Θεραπειας και α. 2; έπιληφθώμεν περί τών μητρικών κατάρξων.

Αι ένδειξεις τής Θεραπευτικής τούτης περιορίζονται, α. εις ένέσεις μαλακτικάς, β; και προπαρκασκευακτικάς; δυνάμεθα νά άποκαλέσωμεν ώς χρησιμευούσας πρός άπόπλυτιν και καθαρισμόν τών έσωτερικών γεννητικών όργάνων, 8 δέ ή 10 ήμέρας μετά τήν έμμηνον κάθαρσιν δέον νά πριδώμεν ει; καυτηριάσεις τής κοιλότητος τής μήτρας δια του νιτρικού άγγύρου. Πρός τόν σκοπόν τούτον χρώμεθα τφ καυτηριοφόρω του καθηγητηϋ κ. Ραјοі, έν έπι τφ σκοπφ τούτω έπενόησε, και του όποιου ή χρήσις ει; ούδένεκ φόβον βλάθης τής μήτρας τόν χειρουργόν έμβάλλει, ένφ τά λοιπά, εις τού Sims και άλλων μαιευτήρων, δύνανται νά καταστώσιν έπικίνδυνα και νά τρώσωι τόν βλεννοϋμένον τής μήτρας. Όθεν συνιστάται τούτο δ.ά τδ ακίνδυνον και τήν άπλότητα τής έφαρμογής. Συγχρόνως δέ δυνάμεθα νά μεταχειρισθώμεν και τας πτυπτικάς; ένέσεις έντός τής κοιλότητος τής μήτρας, άλλ' αι τελευταίαι αύται ούδέν ισχύουσιν άνευ τών προξήθεισων καυτηριάσεων, β; έπείλωμεν εκ διαλειμμάτων νά επαναλάβώμεν άναλόγως τής ύφισταμένης άνάγκης άχρις ύτου ή έσωτερική ύψη (texture) του βλεννοϋμένου τής μήτρας τραπή έπί τά κρείσσω.

β'.—Δεύτερον κώλυμα ει; τήν γονιμοποίησιν άνεφέραμεν τήν στένωσιν του στομίου, αι δέ Θεραπευτικαι ένδειξεις συνίστανται έντκϋθω εις τήν διάτκτιν τούτου. Πρός τόν σκοπόν τούτον προσκίνομεν βαθμηδόν χρώμενοι άναλόγως του βαθμού τής στενώσεως; άναλόγως διαστολεϊ και π.ο. βαίνοντες και' εκάττην όσον ένός χιλιοστομέτρου τήν διάτκτιν. Όιότις δέ ή στενωσις φθίσσει τόν ύψκτον βαθμόν (τριχοειδής στένωσις) δυνάμεθα νά άρχώμεθα τής διατάσεως δια τών διαστολέων τών δακρυακων πόρων του Bauwman, βαθμηδόν δέ μεταχειριζόμενοι τόν έπινοηθέντα έπί τούτω διαστολέα του στομίου τής μήτρας του Καθηγητου κ. Ραјοі, περιορίζοντες τήν διάτκτιν μόνον κατά τδ έξωτερικόν στόμιον, τδ όποιον έπείλωμεν άρκούτως νά εύρύνωμεν, και ακολουθοϋστες τήν μεθοδικήν ταύτην Θεραπειάν μέχρις ύτου τδ εύρος κριθή Ικανόν.

γ'.—Όσον άφορξ τδ Θεραπευτικόν μέρος τών παρεγκλίσεων ώς κωλυ-

μάτων εις τήν γονιμοποίησιν, όφείλομεν νά σημειώσωμεν έν παρόδω ότι πολλάκις δι' άπλών μόνων συμβουλιών και νοσητήσεων άπολυμδάνομεν τδ ποθούμενον άποτέλεσμα, ούτω εις πάσχουσιν έπί παραδείγματι προσθίαν κλίτιν τής μήτρας (anteriorion) παραγγέλλομεν ν' άπόσχη τής ούρήσεως πρό τής συζυγικής μίξεως, όπως δια τής προκαλουμένης διατάσεως τής κύστεως βελτιώσωμεν ότιον οίον τε τήν παρεκτοπιζόμενην θέτιν τής μήτρας και εύκαθύνωμεν ούτω τήν είσοδον του σπέρματος. Δια τόν ύδιον λόγον έπί όπισθίαν κλίσειν (retroflexions) συμβουλεύομεν τήν δυσκολιότητα έπί τινας ήμέρας μετά τήν έμμηνον κάθαρσιν, ότε δέον νά εκτελεσθή ή συζυγική μίξις, χορηγοϋντες έν άνάγκη και μικράν δόσιν όπιου πρός τήν αύτόν σκοπόν, συνάμα δέ συσταίνοντες ώς τροφήν όρξίον και ειό. Δια τών άπλών τούτων προφυλακτικων μέσων οϋ σπανίως έπετεύθη ή έγγυμοσύνη. Όσον δέ δια τας πλαγίας κλίσεις τής μήτρας ύέλομεν συμβουλεύεται τήν μέν πάσχουσιν νά κατκλίνηται κατά τήν έτέρην τής παρεκλίσεως πλευράν, τόν δέ σύζυγον νά εκτελέσθ τά συζυγικά καθήκοντα σεβόμενος τήν θέτιν ταύτην παρά τή σύζυγφ του. Όιότις δέ τά άκτιν τής στεριώσεως άφορϋσι τόν σύζυγον ώς εκ τής κακής συστάσεως του σπερματικού ύγρου ένεκ πεπαλαιωμένων όρχιτίδων ή και άλλων προορηθεισων αίτιων συμβουλεύομεν τούτον.

α'. — Τήν γυμναστικήν, τδ κολύμβημα, τά γενικά θαλάσσια λουτρά, και έν γένει τήν ύδροθεραπευτικήν, τήν μεταβολήν πολλάκις κλίματος, τήν κκλήν τροφήν και τήν βρωσιν ιχθύων, ότινες φκίνονται έξασκοϋντες, επίδρασιν τινα ώς πρός τδ ποιόν και ποσόν του σπέρματος; κατά τήν λειτουργίαν τών όρχεων, ιδίως όμως όφείλομεν νά συστήσωμεν θερμώς τήν παντελή άποχήν πάσης μίξεως έπί 6 και πλέον μήνας, ούδέποτε δέ ή έλπις Θεραπειας άποβάλλεται μέχρις ύτου άναφκίνονται σπερματοζωάρια, μόνον ή μη άνακάλυψις τούτων δια του μικροσκοπίου εκ προτέρων, γίνεται δήλον, πξσα έλπίδα σωτηρίας συναποβάλλει, τδ μόνον δέ καθήκον ύπερ έπιβάλλεται ήμιν έν τοιαύτη περιπτώσει συνίσταται ει; τδ νά άποσιωπώμεν εις άμφότερα τά ένδιαφερόμενα μέρη τήν πραγματικήν πηγήν τής στεριώσεως.

Διά τών ρηθέντων τούτων Θεραπευτικων μέσων δυνάμεθα οϋ σπανίως νά θριαμβεύσωμεν τών κωλυμάτων πρός σύλληψιν.

Έν άποτυχία όμως άπόντων τούτων ούδέν έτερον άποκίνει ήμιν ει μη ή τεχνητή γονιμοποίησις (fécundation artificielle) γινόμενη δι' άπλουστάτου έργαλείου εκ Caoutchouc τεχνηέντως κατασκευασθέντος.

Έκτελεΐται δέ αύτη παρά του Ιατροϋ μετά προηγουμένην κοινήν συνένόησιν μετ' άμφοτέρων τών φύλιον.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΟΥΧΙ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥ-
ΤΙΚΗΝ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤ ΝΩΦΑΡΜΑΚΩΝ.

ὑπὸ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Ἡερολίνοις).

(Συνέχ. "Ορ. Σελ. 187).

10.—'Η τοῦ Μαιῶου λευκανθὸς ἢ λίριον τῶν κοιλάδων.—

Convallaria majalis s. Liliium convallium (des pharmacies).
—Maillume s. Maiglöckchen.—Mug. let.—Lilly of the Valley.

Τὸ φυτὸν τοῦτο ἐμπεριέχει δύο γλυκοσιδας, ἧτοι τὴν Convallama-
rinum, ἧτις διὰ τῆς ζέσεως μετ' ἠρξικωμένου θεικιοῦ ὀξέος· εἰς τὸ con-
vallamarinum καὶ ζάχαριν μεταποιεῖται, καὶ τὴν convallarinum,
ἧτις εἰς τὸ convallaretinum καὶ ζάχαριν μετασχηματίζεται.

Ἐνέργεια. Οἱ Ρώσοι χωρικὰ χρῶνται τῷ ἐκχυλίσματι τούτου ἐσω-
τερικῶς κατὰ τῶν ὑδρώπων· ἐνεργεῖ δέ, ὡς καὶ ἡ δακτυλίτις, τὴν τοῦ
σφυγμοῦ συχνότητα ἐλαττοῦν, τὴν τῶν καρδιακῶν συστολῶν ἐνέργειαν
ἐπαυξάνον καὶ διὰ τῆς ἐκ τούτου ἐγγινομένης πίεσεως τοῦ σφύματος τὴν
διούρησιν ἐπαυξάνον· ἐκ δὲ τῶν δ'ἰα μνησθεῖσθαι γλυκοσιδῶν ἢ μὲν con-
vallamarinum ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς καρδίας, ἢ δὲ convallarinum ἐπὶ
τῶν ἐντέρων.

Χρήσις. Πρὸ ἐπιπύου μὲν ἐπληθῆ ἐσωτερικῶς κατὰ τῶν νευρικῶν τῆς
καρδίας παλμῶν, κατὰ τοῦ ἀρρυθμοῦ τοῦ σφυγμοῦ ἀνευ καρδιακῶν ἐλατ-
τωμάτων ἢ καὶ μετὰ τοιούτων, καθ' ὧν (τελευταίων) ἐχορηγήθη, ὀξυθι-
θροῦς καὶ ἡ δακτυλίτις, ὡς καὶ κατὰ τῶν ἐξ αὐτῶν πηγαζόντων ὑδρώ-
πων, ἔτι δὲ κατὰ τῆς νόσου τοῦ Bright, καὶ ἡ δ'ἰα ὅμως ἢ διουρητικὴ
τοῦ φαρμάκου ἐνέργεια εἴτε ἀνευστέρη (Desplat), φαίνεται δὲ ὅτι
μετὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ἐπὶ 8—10 ἡμέρας ἢ τῆς καρδίας ἐνέργεια ἐλατ-
τοῦται.

Κατὰ δὲ τὰς ἐσχάτως γενομένας ἐρεῦνας καὶ παρατηρήσεις ἡ τοῦ ὕλου
φαρμάκου καὶ τῶν παρασκευασμάτων αὐτοῦ ἐνέργεια ἐν καρδιακῶς πα-
θήσει τοῦ μὲν ἀπεδείχθη ὠφέλιμος ποῦ δὲ ἀνεπιθύμητος. Καὶ δύναται μὲν
ἐν τισιν ἰδιαιότησιν περιπτώσεσι ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν δακτυλίτιδα, ἐν
γένει ὅμως ἐνεργεῖ βράδιον αὐτῆς καὶ ἥττον ἀσφαλῶς, ἐν πολλαῖς δὲ πε-
ριπτώσεσι καὶ ἀποτυγχάνει ἐπιτελῶς· οὕτω δὲ κατὰ τῶν εὐνοικῶν ἀπο-
τελεσμάτων τοῦ Troitzky, Bojorawlen sky, Sen, Maragliano, Taylor,
Smith, Pel ἀντιτίθενται τὰ ὀφελιμότερα τοῦ Leyden, Hiller, Stiller,
Herschel καὶ ἄλλων. Καὶ δυτάρεται μὲν φαινόμενα ἐν γένει (ἐκτὸς διαρ-
ροίας) φαίνεται τὸ φάρμακον μὴ συνεπαχόμενον, ὃ Horschel ὅμως πα-
ρετήρησε παρ' ἀνδρὶ ῥωμαλικῶ, μετ' ἀνωμάλου σφυγμοῦ ἀνευ προφραγῶν

τῆς καρδίας ἀλλοιώσεων· μετὰ τὴν χρῆσιν 5 σταγόνων βάρματος, ἀνο-
τίαν, ναυτιόσεις, σκοποδινίαν, ψύχος, κεραιδικὴν ἀσφυξίαν.

Ἐν τούτοις δὲ παρέχει οὐ μικρὰν σπουδαιότητα ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν
τὸ εἶδος τοῦ πρὸς χρῆσιν παρασκευάσματος, καθόσον ἢ ἐν τῷ φυτῷ ἐμπε-
ρισχομένη convallamarinum εἶνε οὐχί εἰς ἴσον ποσὴν εἰς τὰς διαφόρους
τοῦ ἔτους ἕρας (Tanret), ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα τοῦ φυτοῦ ὄργανα· οὕτω
π.χ. εἰς μὲν τὰς ῥίζας καὶ τὰ φύλλα ὑπερτερεῖ ἡ convallarinum, καὶ
τὰ ἐξ αὐτῶν παρασκευαζόμενα ἐκχυλίσματα ἐνεργοῦσι πρὸ πάντων ἐμπε-
ρισχομένης, ἐνθ' οἱ κλώνοι, ἰδίως ὅμως τὰ φύλλα καθ' ἑαυτὰ, ἐνεργῶς
τοῦ ἐμπερισχομένου μεζόνος ποσῶ τῆς convallamarinum ἐνεργοῦσι
διουρητικῶς ἀνευ ἐμέτου καὶ διαρροίας (Langloberl).

Καὶ πρότερον μὲν ἐχορηγήθη (ὅπως δὲ πρὶν καὶ νῦν ἔτι) τὸ ἐκ τοῦ ἀν-
θούτου φυτοῦ (ἧτοι τῶν ἀνθέων καὶ κλώνων μεθ' ἡμίρας καὶ φύλλον)
ἐκχυλίσμα ἐν στερεῇ καταστάσει, (ὅπερ ὅμως διαλύεται ἐν ὕδατι καὶ
οἴνοπνεύματι), εἰς δόσιν 0, 5 μέχρις 1, 0—1, 5 καθελάτην ἐν μικρῷ τιμῷ
ἀρωματικῷ σιροπιῷ ἢ εἰς καταπότιν, οὕτως,

- Rp. Extract. convallariae 5,0.
- Syr. cort. aurant. 75,0.
- M. D. Sig. Δς ἢ τρις τῆς ἡμέρας ἐν παιδίου κοιλίῳ ἐσωτερικῶς.
- Rp. Extract. convallariae 5,0.
- » Juniper. 2,5.
- Pulv. rad. liquirit. q. s. ut. f pil. N° 50.
- Consp. lycopod. D. S. Δς ἢ τρις τῆς ἡμέρας καὶ 5 καταπότιν.
- Rp. Convallar. majalis
- Infund. in. q. s.
- Aq. feruid. ad colatur. 120,0.
- add.
- Syr. cort. aurant. 30,0.

M. D. Sig. 3—4κις τῆς ἡμέρας ἐν μέγα κοιλίῳ.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῇ τῶν ἐκχυλισμάτων παρασκευῇ ἱκανὴ κατὰ τὴν
ἐσχάτην ἀπώλειαν τῆς convallamarinum γίνεται (Tanret), εἶνε ἀξία
συστάσεως ἀντὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐκχυλισμάτων, ἢ παρασκευῆ κατὰ τὸν
Falkenheim ἢ ἐγγύματος τῶν ἀνθέων (ἐξ ὧν πρῶτον ἀφαιροῦνται οἱ
στηλεῖ), ἢ βάρματος ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ ἐνδὸς διαρροίας ἐκχυλίματος.

Δόσις. Παρέχεται τὸ ἐγγύμα τῶν ὧν εἴρηται ἀθίον, ἧτοι Infus.
Fior. convallariae majalis elect. 10,0 : 200,0. D. S. Κατὰ δίωρον
ἐν μέγα κοιλίῳ. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ διαρροίας προστίθεται ἐνίοτε,
Mucilag. gumm. arab. 30,0. (Falkenheim).

11. — **Γλυκοσίδη.** — «Convallamarinum». Convallamarin, της του Μάρκου λευκανθίδος ή του λιπίου των κοιλάδων.

Παρασκευή. Το όλον φυτόν κνεργάζεται εν οίνοπνεύματι, εις δε το μεταγγισθέν υγρόν προστίθεται υγρόν υκοξικόδ; μόλυβδος προς ζέσημα, δ εν τῷ διηθήματι τούτου μόλυβδος έξουδετεροῦται δια θεϊκοῦ δξέος, μετά δε τήν ἀποστάλλαξιν τοῦ εν τῷ διηθήματι οίνοπνεύματος έξουδετεροῦται τὸ έναπομείων εν διαλύσει ἀνορκαίου νάτρου, εν τῇ ὁποίᾳ προστιθεμένου βυρτοδεφικου δξέος; (laninum) σχηματίζεται ζέσημα, ὅπερ έξαχθέν, ἀποπλυθέν δι' ὕδατος καὶ διαλυθέν εις οίνοπνευμα ἀποχρωματίζεται δια ζάκνθρακος; τέλος δε τὸ υγρόν τοῦτο ἀποσπντίθεται δι' ὄξειδίου τοῦ ψευδαργύρου, τὸ δὲ διήθημα αὐτοῦ έξεκτρίζεται μέχρι ζηροῦ. (Tanret).

Ἰδιότητες. Εἶνε γλυκοσίδη, ήτις δια ζέσεως μετ' ήρκαυμένου θεϊκοῦ δξέος εις τὸ convallamarinum καὶ ζάχαριν μετασχηματίζεται· εἶνε δε κόνις λευκή, εὐδιάλυτος μὲν εν ὕδατι καὶ οίνοπνεύματι, ἀδιάλυτος δ' εν αἰθέρι.

Αἱ περι τοῦ φαρμάκου έρευναι εἰσι οὐχί τοσοῦτον σύμφωνοι ὡς αἱ περι τοῦ φυτοῦ ἐξ οὗ έξάγεται, καθόσον μάστιγα τὰ διάφορα εν τῷ ἔμπορῷ παρασκευάσματι αὐτοῦ παρουσιάζουτιν οὐχί τῇ αὐτῇ φύσει καὶ ἐνέργειαν. Ὁ Maragliano ἐπέτυχεν ἐκ τοῦ παρασκευάσματος τοῦ Merck ἐκ 13 περιπτώσεων καρδιακῶν παθήσεων εις τάς θ εὔηουν ἀποτέλεσμα· εις θ δὲ περιπτώσεις πλευρίτιδος οὐδόλω; ἐπῆλθε διούρησις. Διά τινος παρασκευάσματος τοῦ Gehe (Dresden) ἐπατεύθη ἐνίστε εν τῇ πολυκλινηῇ τοῦ Βερολίνου εὐάρεστον ἀποτέλεσμα· ὁ δὲ Leimbucher ἐκ τινος παρασκευάσματος ἐκ τοῦ Tromsler (Wien) παρετήρησεν εις δύο μυοκαρδίτιδας μετ' οἰδημάτων καὶ εις τρεῖς περιπτώσεις ἀτονίας τῆς καρδίας οὐδεμίαν τῆς διουρήσεως ἐπέκξῆσιν οὐδὲ τῆς τοῦ αἵματος πίεσεως, ἔτι δε καὶ οὐδεμίαν τυχτοποίησιν τοῦ σφυγμοῦ, καὶ τούτωντιον εἰς τινας περιπτώσεις ὁ πρότερον τυχτικὸς σφυγμὸς κατέστη ἀνώμαλος.

Δόσις. Πρέχεται ἰδίως τὸ Convallamarinum τοῦ Merck εν ὑποδορίῳ μὲν ἐνέσει εις ὅσον 0,005 — 0,01 — 0,02 πολλαπλασιάζει τῆς ἡμέρας· ἐσωτερικῶς δὲ εις ὅσον 0,05 — 0,06 κατὰ μίαν ἑως δύο ὥρας μέχρις 1,0 καὶ ἑκάστην. (Maragliano).

(ἀκολουθεῖ)

Θεϊκὴ Σπαρτεΐνη. — Ὁ Pick τῷ 1873 καὶ ὁ Byrnon τῷ 1880 δι' εἰδικῶν έρευνῶν κατέδειξαν ὅτι ἡ σπαρτεΐνη εἶναι λίαν δραστήριον ἀλκαλοειδές, δρίσαντες μόνον τήν ἐπὶ τοῦ γατικίου μυελου καὶ τοῦ κινητικου νεύρου ἐνέργειαν αὐτοῦ. Βραδύτερον δὲ τῷ 1885 ὁ μὲν Laborde

ὑπὸ φυσιολογικῆν, ὁ δὲ Germain Sée ὑπὸ κλινικῆν ἔποψιν ἐμελέτησαν τήν ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τῆς καρδίας ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Ὁ Laborde, ἐξετάσας τὴν ἀνακλιτικὴν ὑπερεγερτικὴν καὶ τὰ σπασμωδικὰ καὶ ἀσφυκτικὰ φαινόμενα τὰ ἀπὸ δηλητηριωδῶν τοῦ φαρμάκου δόσεων, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὴν μεταξὺ τῶν σπασμῶν καὶ τῆς ἀσφυξίης περίσθον ἐπιγίνεται ἰσχυρὰ συστολικὴ ὥσις καὶ ἡ καρδία ἀκολουθεῖ πάλουσα καὶ μετὰ τὸν δι' ἀσφυξίης θάνατον, τῶν παλμῶν αὐτῆς βραθυμῆδον καὶ κατ' ὀλίγον έξασθενίζόντων ἀλλὰ διατελούντων κανονικῶν. Τὰ φαινόμενα τῆς ἐπὶ τὴν καρδίαν δράσεως, οἷον σθένο; τῶν παλμῶν, διακρῦθμισις καὶ ἀρκαίωσις αὐτῶν, παρατηροῦνται εις τὸν ἰνδόχαιρον καὶ τὸν κόνικλον, δια τὸν κύνα, ἦττον εὐκρίσθητον εις τὴν ἐνέργειαν τοῦ φαρμάκου, ἀπικτεῖται μεγαλητέρα δόσις. «Λίαν ἀξιοσημείωτον λέγει ὁ Laborde, εἶναι ὅτι καίτοι ἡ ἀναπνοὴ ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου ἀποβαίνει δύσκολος καὶ καταπίπτει μέχρις 8—10 κατὰ λεπτόν, ἡ καρδία έξασκολουθεῖ κανονικώτατα καὶ ἐντόνω; πάλουσα μέχρις 100 παλμῶν κατὰ λεπτόν· έξεκκολούθησε δὲ λειτουργοῦσα ρυθμικῶ; ἀλλὰ μετὰ δυνάμειος βραθυμῆδον ἐλαττουμένης ἐπὶ ἡμίσειαν ὥρον μετὰ τὸν βέβαιον θάνατον.»

Ὁ Laborde σημειοῖ καὶ τὴν ἐξῆς λίαν ἀξίαν λόγου παρατήρησιν· Βρατράχου ὑποβληθέντος ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς σπαρτεΐνης, οὐ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πειράματιος ἐσημειοῦντο λεπτομερῶς τὰ καρδιογραφικὰ σχήματα, ἀποθανόντος καὶ ἐντελῶς ξηρανηέντος, ἡ καρδία ἔπαλλε τὴν τρίτην ἡμέραν ρυθμικῶ; καὶ μετὰ ἐνεργείας. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῆς μελζονος ἐνεργητικότητος τῆς μυϊκῆς ἰνὸς ὀφειλομένης εις τὴν ἄμεσον τοῦ φαρμάκου ἐνέργειαν. Προκίπτει δ' ἐκ τούτων ὅτι ἡ σπαρτεΐνη κέκτηται ἰδικζουσαν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς λειτουργείης τῆς καρδίας ἀξάνουσα τὴν ἔντασιν καὶ τὴν κράτασιν τῶν παλμῶν αὐτῆς.

Ἐκ τῶν φυσιολογικῶν τούτων συμπερασμάτων δρῶμενος ὁ G. Sée ἐνήργησε κλινικὰ πειράματα δια τοῦ φαρμάκου τούτου συνοψίζόμενα ὡ; ἐξῆς. Εἰς δύο γυναίκα; πασχούσας ἰνώδη καὶ ἀτροφικὴν ἐκρίλυσιν τῆς καρδίας μετὰ μεγάλης έξασθενίσεως τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ σφυγμοῦ μόλις αἰσθητοῦ, τῇ χρήσει τῆς σπαρτεΐνης ἡ καρδία ἀνεκτήσατο τὸ σθένο; αὐτῆς καὶ ὁ σφυγμὸς τὴ κατὰ φύσιν σχεδὸν εὔρος αὐτοῦ. Ἐπὶ κυλοποκοιλιακῆ; ἐπὶ τὰ ἀριστέρα στενώσεως παρήλθον αἱ ἀνωμαλίαι τῶν παλμῶν, τουταῦτὸ συνέδη καὶ ἐπὶ χρονίης περικαρδίτιδος μετὰ ἀνεπαρκείας τῆς μιτροειδοῦς, ἐπὶ στενώσεως τέλος τοῦ ἀορτικοῦ στομίου, ὡ; καὶ ἐπὶ καρδιακοῦ κρηματος μετὰ λευκαματουρίας ἡ τῆς καρδίας ἀρρυθμικῆς κενικίθη δια τῆς σπαρτεΐνης.

Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι ὅπως εις τὰ ζῶα οὕτω καὶ εις τὸν ἀνορῶπον ἡ θεϊκὴ σπαρτεΐνη ἀνυφοῖ τὴν δύνειαν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ,

επιτατοποιεί τήν τόν βυθόν τής καρδίας και αυξάνει τέλος τās κινήσεις τās καρδίας.

Κατά δὲ τὸν G. SÉO ἡ Ουαϊκή σπαρτείνη ἐνδείκνυται ἐπὶ ἀτονίας τοῦ καρδιακοῦ μυός, εἴτε ἐνεκὰ ἀλλοιώσεως τοῦ ἰστού αὐτοῦ, εἴτε ἐνεκὰ ἐλλείψεως σθένους πρὸς ὑπερνήκην τῶν τῆς κυκλοφορίας κωλυμάτων· ἐπὶ ἀσθενοῦς ἀνωμάλου καὶ ἀββύθιμου σφυγμοῦ δὲ ἐπικυρῆται τήν τόν εἰς τὸ κατὰ φύσιν· ἐπὶ βραδύτητος τῆς κυκλοφορίας ἢν διὰ τῆς σθενώσεως τοῦ καρδιακοῦ μυός ἐντείνει.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Ἰόδιον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνη καὶ Στρυχνίνη. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οσμειλιώδες συστατικόν, τὸν φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόλαψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσηρον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ἀργάων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ ὁρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανερχόνται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλιστα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὕφεσιν, βυθιάζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν ὁρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 ὀγκύλια, ἢτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐδίδεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΧΤΕΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑΠΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ ὁρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτεται γεῦσιν λίαν εὐάριστον ὀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεταί ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 52, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσαρᾶχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶσαν.

Διευκρινιστικὰ

Περὶ τῶν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶσαν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταχολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀναγεῖν τὰ δηλητηρία· Φαρμακ. οὐσιαστικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιῶσαν κτηνιατρικῆς, δμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑΠΟ DORVAULD.

Ἐκδόσις 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐξὴν ὀνοματολογία.

Ἐδίδεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινκατοῦ 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY· Karakeny Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰποδεικνύει ἐπὶ τῇ κλήσει

εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπέγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακκοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτινῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

Παραρρημάτων διορθώσεις

Εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βλαχοπούλου.

Ἔν	Σελ.	9	Στ.	16	Ἀντὶ ἐν αἰς	Γρ. ἐν αἰς
»	»	10	»	4	» Troussseau	» Troussseau
»	»	10	»	30	» κλίπερ	» κλίπερ
»	»	11	»	8	» ὡς καὶ	» ὡς καὶ
»	»	11	»	24	» πνευμονικαὶ ἐντυπώσεις	» πνευματικαὶ ἐντυπώσεις
»	»	12	»	18	» δύναται	» δύναται
»	»	29	»	22	» Troussseau	» Troussseau
»	»	29	»	35	» δι' ἐκπνεύσεως	» δι' ἐκπνεύσεως
»	»	30	»	2	» Θεϊκός	» Θεϊκός
»	»	39	»	15	» ἐνέτωσι εὐθαλίης	» ἐνέτωσιν τῆς εὐθαλίης
»	»	»	»	18	» αὐτῆς	» αὐτῆς
»	»	»	»	33	» συναπισμοὶ	» συναπισμοὶ (καὶ ὅπου ἂν ἀπαντᾷ).
»	»	40	»	29	» ἐν τῇ 3ῃ μ.μ.	» ἐν τῇ 3ῃ μ. μ.
»	»	42	»	3	» Ἐκ τῶν τῆς	» Ἐκ δὲ τῶν τῆς
»	»	»	»	11	» τοπικὴ	» τοπικὴ
»	»	75	»	1+2	» ἐνδειξιμὸν	» ἐνδειξιμὸν.
»	»	88	»	4	» νευρικῶ	» νευρικῶ
»	»	»	»	33	» ἰωδιούχου	» ἰωδιούχου
»	»	90	»	31	» τὰ ἐν τῇ ἀτμώδει	» τὰ ἐν ἀτμώδει
»	»	106	»	39+40	» εἰσπνεύσεως	» οἰσπνεύσεως. (ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργιανῶ. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.—Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.